XIII. évfolyam. Celldömölk, (Kiscell) 1911 május 14. [illegible]

KEMENES VIDÉK

KÖZERDEKŰ FUGGETLEN UJSAG.

(„KISCZELL és VIDÉKE“) Megjelenik minden vasárnap. („KISCZELL és VIDÉKE“)

Egy évre . . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. —
Fél évre . . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „
Szerkesztővel értekezhetnek: kedd, szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő:
Huss Gyula
Helyettes szerkesztő:
Bakonyi Imre

Celldömölk, Dömölki-utca, Gombás ház. — Ide [illegible] sendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden[illegible] küldemények.

Az osztálysorsjáték.

Szerencséjét keresi, hajszolja minden halandó. Kiki a maga módja szerint, de nem egyenlő sikerrel. Vannak, kiknek a sors már születésükkor kincseket rak bölcsőjükbe és ha ez még ugyan egymaga nemkész boldogság, de mégis oly szerencse, mely a legtöbb esetben megveti a boldogság alapját. Mások szegényen születve, munkával szorgalommal, kitartással, leleményességgel és takarékossággal egyengetik a szerencse utját, hogy könnyebben hozzájuk férhessen.

De ezeknél mennyivel nagyobb a hirtelen szerencsére áhitozók száma. Minden szegény ember szivében van egy külön kamara, melyben rejtegetve tartja a gazdagság vágyát és reményet. Mondanunk sem kell, hogy elenyészően csekély kivétellel mind hiu e remény és vágy. Csalogató, hivogató délibáb, mely soha testet nem ölt. És mégis, az anyagiasságban rejlő praktikának nincsen szebb költeménye, a testvágynak nincsen hatalmasabb ösztöklője, a gondokra vigaszt nyujtani nincsen jobb szer mint az a gondolat, hogy hirtelen — de sohasem váratlanul — vagyoni gyarapodást lehessen elérni.

De a szegény embert még az ág is huzza. Ártatlan örömét leselkedő üzérek kihasználják, — betörnek még a szivkamarájába is, hogy fosztogathassanak. Megfizettetik vele a reményt, sarcot szednek óhajától és elszedik filléreiket, hogy a szerencse álnokságát igy piszkos hasznukra fordítsák. De ez a lelketlenség nem elég nekik, az ekként kiszopolyozott összegeket keveslik, ugy találják, hogy a szerencse még mindig ad annyit, mint a mennyi az ő telhetetlenségüknek kedves, fogjak tehát magukat s toldozzák-foldozzák a szerencsét, ugy hogy a fércelestől tönkresilányitott szerencse senkinek ne használhasson csak nekik.

Az osztálysorsjáték maga bizony édes kevés nyerési esélyt nyujt, ha csak azt nem akarjuk szerencsenek tartani, hogy a sorsjegyek számának felére azoknak árát visszafizetik. Ez oly szegényes szerencse, melyre bizonyára senkisem áhitozik. A játékosok felerésze biztosan elveszíti tétjét, mivel szemben a nyeremények — dacára a nagy reklámokkal hirdetett „szerencsés esetben egy millió korona“ nevetséges, s ha meg nem valósuló hitegetésnek — csak arra jók, hogy az osztálysorsjáték temérdek nyereségét palástolják.

A játszó nyerési esélye a szinte semmi, s csodálni való, ilyen hazárdjátékot megengednek és hogy még mindig akarnak, kik nem a tisztes munka, hanem ezen a réven akarnak vagyonhoz jutni. Az engedélyezést legfeljebb azzal hogy az osztálysorsjáték a kis lutrit váltotta fel, a legkomiszabb fosztogatás helyébe tehát csak igen nagy fosztogatás jött, a játékban való részvételre pedig csak azt a magyarázatot lehet elfogadni, hogy szeretik, ha megcsalják őket. Bármily kicsi is legyen a remény, ha nem lehet kétségtelenül bizonyitani, hogy százezer eset közül egyetlen egyszer sem válik be, mindig akad hivőkre, noha az illetők százszor is csalódnak.

Bárha tahát maga az üzlet, melyet e sorsjátékkal folytatnak, erkölcsi szempontból alapos kifogás alá esik, nem átalkodnak az azzal foglalkozók a lebonyolításánál és visszaéléseket elkövetni.

Az utóbbi időben a hatodik, utolsó, husások után, melyeknél nagyobb nyereményeket sorsolják ki, mindig ujból és ujból kellett hallanunk, hogy az elárusitók, mindenféle ürügy alatt, megtagadták a nyeremények kifizetését. Sok ilyen esetről hallott a közönség, de még számosabbak azok az esetek, amikor az elárusító a „szerencsés“ nyerővel megalkudott, természetesen sokkal kevesebbet fizetvén, mint a mennyi járt volna.

Ha tehát a szerencse kedvez az osztálysorsjátéknál, akkor még egyszer próbára kell tenni a szerencsét, hogy pészt lehesen tőle kapni. Az első szerencséhez hozzá kell járulnia annak a második szerencsének, hogy a nyereményből valamit tényleg ki is fizessenek.

Kinek van kedve osztálysorsjegyet venni? A kinek van, az megérdemli a sorsát, megérdemli, hogy kisspolyozzák, ne panaszkodjék, ha nem nyer, vagy ha nyer, pénz helyett bosszuságot szerez magának.

Mikor kedves majd ennek az országnak az az igazi szerencse, hogy népe, a józan gondolkodás utjára fog térni és ajtót fog mutatni az olyan üzéreknek, kik zsirján hiznak?

Találkozás.

Irta: Petrőfi Sándor.

Valahol a Ferencváros külső részén botorkál egy szánalmas alak. Látszik rajta, hogy már eleget bevett a jóból, mert meglehetős bizonytalan léptekkel méregette az utcát.

Egy kávéház elé ért. Benézett. Az alacsony, vásott helyiség tele volt mesterlegényekkel, a kik sörözve, szivarozva énekeltek, és ugyancsak buzgólkodtak, hogy heti keresetükből holnapra minél kevesebb maradjon. A férfi megállt egy kicsit, gondolkodott, mialatt farkasszemet nézett a kávéház tetejéről lecsüngő lámpával, a mely körül a füst, a kigőzölgés egész udvart képezett.

— Bemegyek! Ugy sincs sietősebb dolgom — döntött végre a férfi és bement. Egyik asztalnál helyet foglalt.

— Sört vagy konyakot, vagy mindakettőt — kiáltotta a feleje siető, szutykos kabátu pincérnek.

Aztán körülnézett.

— Hm! Ugy látszik itt még nem voltam jó pap holtig tanul.

Majd sorba vette a vendegeket.

— Na nem épen uri közönség, de az mindegy. Az egyik fajta épen olyan komisz, mint a masik. Hopp, azt a pofát, azt a pofát ott ismerem. Egymagában gunyaszt, mint a tuzok. de kicsoda is? Aha, tudom mar, nem ő az, csak hasonlit hozzá. Brr, egysserte keserü lett a sör a számban.

Most e másik férfi is feltekintett, s megláttá az ujonnan érkezettet. Elkurjantotta magát, után a hóna alá szedte a sörös üvegeket és átment hozzá.

— Szervusz firkász! Vagy még mindig haragszol? Kössünk fegyverszünetet.

— Hát mégis te vagy tábornok ur. Jól nézel ki. Nem békülünk — szólt a firkásznak nevezett.

Dehogy nem, nincs ok, hogy haragudjunk egymásra. Inkább mulassunk egyet.

— Miért nem megy haza?

— Haza? Minek? Jobb itt?

— Hát a . . . a . . . ize . . . a feleséged.

A tábornok ur kicsücsöritette a száját, egy hosszut füttyentett és nagyot lóditott a kezével a levegőben.

— Nem értem, szólt a firkász.

Arra a másik ismételte a füttyentést, nagot huzott az egyik sörösüvegből és csak azu[illegible]

Volt . . . nincs . . . a faképnél hagyott megszökött.

És a firkász félretolt néhány sörösüveget, rákönyökölt az asztalra és ugy nézett a tábornokra. Ezt csak harsány hangjáért, katonás járásáért nevezték igy barátai, különben pedig hivatalnok ember volt.

— Érdekel? Hát már nem haragusz? No, előbb béküljünk ki.

Koccintottak és ittak.

— Hát mikor te udvaroltál neki és azt hittem, hogy hozzád megy, tudod, főbe akartam magam lőni. De vártam még és . . .

— Sikerült is engem kiütnr a nyeregből.

— Igen. Az enyém lett. Olyan boldog voltam, hogy . . .

— Nem vagyok rá kiváncsi.

— De nem tartott soká. Nemsokára belátta, hogy nem olyan nő, mint amilyennek én hittem és a milyennek te verseidben leirtad. Szenvélyes, nagyigényü, szarnoki természetü volt. Mindennapra jutott egy vesszekedés, azzal keltünk, azzal feküdtünk. Hamar kiábrándultam a nagy szerelemből. Nem csoda. Pokol volt az otthon, hát nem jártam haza, inkábbb a korcsmába mentem. Egy szép napon az asszony . és ismét füttyentett egy hosszut.

— Hová?

tette meg.

Egy kis ideig csend volt.

— Látod, szólalt meg a fikász, miért ne

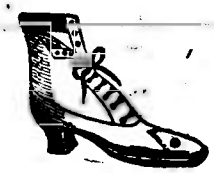

JÓL JÁR,
ki velem kezd!
Finom, fess, elegáns
és olcsó cipot kap
GOTTLIEB IZIDOR
„Turul" cipőraktárában
CZELLDÖMÖLK
Ságí-utca.

A jelenkor legjobb tetőfedő anyaga az

ASBEST-PALA.

Elpusztithatatlan, soha javitást nem igényel. Tüzmentes, fagymentes, vizhatlan és viharálló.

Alatta a padlás télen nem hideg, nyáron viszont nem meleg

KÖNNYŰ, mert a befedett terület négyzetméterenkint 10 kg., holott a holott a hornyolt cserépből négyzetmétere 40 kg., közönséges cserépből 65 kg., igy palafedésre a legkönnyebb tető és a leggyöngébb fal is alkalmas.

Legmesszebbmenő jótallás!

Felvilágositást, árjegyzéket és mintát kivánatra ingyen küldünk.

Magyar Asbest Palagyár R.-T. Jánosháza.

Iroda: Zollner Bélánál Jánosháza

„A köztudatba ment át", hogy csakis

Kállai Lajos motor-gyára

Budapest, VI., Gyár-u 28 szállitja teljes jótállás mellett a leghirnevesebb motorcséplőkészleteket. :-:

Saját érdekében kérjen minden szaru diszfőárjegyzéket, melyet ingyen, bérmentve küld a gyár!

Fontos figyelmeztetés! Kállai Lajos nirneves motorgyára nem tévesztendő összes Kállai nevü céggel

Kemenesaljai közgazdasági Hitelbank r. t.

áruosztálya Celldömölk

Fióktelepek: Muraszombaton. Csornán és Alsólendván.

Mindennemü gazdasági gépek és szükségleti cikkek raktára.

Ajánlja a legjobb és legujabb szerkezetü vetőgépeket, talajmivelő eszközöket, cséplő szerelményeket ugy motor, mint gőz és járgány hajtásra. Állandó nagy raktár műtrágya, műtakarmány, zsák, ponyva, olaj, kenőes, kötélnemüek és mindenféle gazdasági cikkekből.

Iroda a Hitelbank helyiségében

Gümőkór (tüdő)

köhögés, szamárköhögés, influenza és a légzőszervek bajainál

az orvosi kar kiváló eredménnyel alkalmazza a

SIROLIN „Roche"-t.

SIROLIN „Roche"-t kellemes ize és kiváló hatása folytán szivesen veszik. Az összes gyógyszertárakban eredeti SIROLIN „Roche" csomagolást kérjünk és kérjük minden pótlástól tartózkodni.

Sirolin irodalmat 5. tiszteletpéldányban ingyen és bérmentve küld

F. Hoffmann-La Roche & Co. — Basel (Schweiz) Grenzach (Baden)

Nyomatott a Kemenesaljamenes „Vörösmarty"-könyvnyomda és kiadóvállalat gyorssajtóján, 1911. Devecserben.

XIII. évfolyam. Celldömölk, (Kiscell) 1911 május 14. 20. szám.

KEMENESVIDÉK

KÖZERDEKŰ FUGGETLEN UJSAG.

(„KISCZELL és VIDÉKE“) Megjelenik minden vasárnap. („KISCZELL és VIDÉKE“)

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. —
Fél évre . . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „
Szerkesztővel értekezhetni: kedd, szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő:
Huss Gyula
Helyettes szerkesztő:
Bakonyi Imre

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Celldömölk, Dömölki-utca, Gombás ház. — Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető mindennemű küldemények.

Az osztálysorsjáték.

Szerencséjét keresi, hajszolja minden halandó. Kiki a maga módja szerint, de nem egyenlő sikerrel. Vannak, kiknek a sors már születésükkor kincseket rak bölcsőjükbe és ha ez még ugyan egymaga nemkész boldogság, de mégis oly szerencse, mely a legtöbb esetben megveti a boldogság alapját. Mások szegényen születve, munkával szorgalommal, kitartással, leleményességgel és takarékossággal egyengetik a szerencse utját, hogy könnyebben hozzájuk férhessen.

De ezeknél mennyivel nagyobb a hirtelen szerencsére áhitozók száma. Minden szegény ember szivében van egy külön kamara, melyben rejtegetve tartja a gazdagság vágyát és reményét. Mondanunk sem kell, hogy elenyészően csekély kivétellel mind hiu e remény és vágy. Csalogató, hivogató délibáb, mely soha testet nem ölt. És mégis, az anyagiasságban rejlő praktikának nincsen szebb költeménye, a testvágynak nincsen hatalmasabb ösztöklője, a gondokra vigaszt nyujtani nincsen jobb szer mint az a gondolat, hogy hirtelen — de sohasem váratlanul — vagyoni gyarapodást lehessen elérni.

De a szegény embert még az ág is huzza. Ártatlan örömét leselkedő üzérek kihasználják, — betörnek még a szivkamarájába is, hogy fosztogathassanak. Megfizettetik vele a reményt, sarcot szednek óhajától és elszedik filléreiket, hogy a szerencse álnokságát igy piszkos hasznukra fordítsák. De ez a lelketlenség nem elég nekik, az ekként kiszopolyozott összegeket keveslik, ugy találják, hogy a szerencse még mindig ad annyit, mint a mennyi az ő telhetetlenségüknek kedves, fogják tehát magukat s toldozzák-foldozzák a szerencsét, ugy hogy a férczelestől tönkresilányitott szerencse senkinek ne használhasson csak nekik.

Az osztálysorsjáték maga bizony édes kevés nyerési esélyt nyujt, ha csak azt nem akarjuk szerencsenek tartani, hogy a sorsjegyek számának felére azoknak árát visszafizetik. Ez oly szegényes szerencse, melyre bizonyára senkisem áhitozik. A játékosok felerésze biztosan elveszíti tétjét, mivel szemben a nyeremények — dacára a nagy reklámokkal hirdetett „szerencsés esetben egy millió korona“ nevetséges, s ha meg nem valósuló hitegetésnek — csak arra jók, hogy az osztálysorsjáték temérdek nyereségét palástolják.

A játszó nyerési esélye a szinte semmi, s csodálni való, ilyen hazárdjátékot megengednek és hogy még mindig akarnak, kik nem a tisztes munka, hanem ezen a réven akarnak vagyonhoz jutni. Az engedélyezést legfeljebb azzal hogy az osztálysorsjáték a kis lutrit váltotta fel, a legkomiszabb fosztogatás helyébe tehát csak igen nagy fosztogatás jött, a játékban való részvételre pedig csak azt a magyarázatot lehet elfogadni, hogy szeretik, ha megesalják őket. Bármily kicsi is legyen a remény, ha nem lehet kétségtelenül bizonyitani, hogy százezer eset közül egyetlen egyszer sem válik be, mindig akad hivőkre, noha az illetők százszor is csalódnak.

Bárha tahát maga az üzlet, melyet e sorsjátékkal folytatnak, erkölcsi szempontból alapos kifogás alá esik, nem átalkodnak az azzal foglalkozók a lebonyolításánál és visszaéléseket elkövetni.

Az utóbbi időben a hatodik, utolsó, huzások után, melyeknél nagyobb nyereményeket sorsolják ki, mindig ujból és ujból kellett hallanunk, hogy az elárusitók, mindenféle ürügy alatt, megtagadták a nyeremények kifizetését. Sok ilyen esetről hallott a közönség, de még számosabbak azok az esetek, amikor az elárusitó a „szerencsés“ nyerővel megalkudott, természetesen sokkal kevesebbet fizetvén, mint a mennyi járt volna.

Ha tehát a szerencse kedvez az osztálysorsjátéknál, akkor még egyszer próbára kell tenni a szerencsét, hogy pénzt lehesen tőle kapni. Az első szerencséhez hozzá kell járulnia annak a második szerencsének, hogy a nyereményből valamit tényleg ki is fizessenek.

Kinek van kedve osztálysorsjegyet venni? A kinek van, az megérdemli a sorsát, megérdemli, hogy kiszipolyozzák, ne panaszkodjék, ha nem nyer, vagy ha nyer, pénz helyett bosszuságot szerez magának.

Mikor kedvez majd ennek az országnak az az igazi szerencse, hogy népe, a józan gondolkodás utjára fog térni és ajtót fog mutatni az olyan üzéreknek, kik zsirján hiznak?

Találkozás.

Irta: Peterdi Sándor.

Valahol a Ferencváros külső részén botorkál egy szánalmas alak. Látszik rajta, hogy már eleget bevett a jóból, mert meglehetős bizonytalan léptekkel méregette az utcát.

Egy kávéház elé ért. Benézett. Az alacsony, vásott helyiség tele volt mesterlegényekkel, a kik sörözve, szivarozva énekeltek, és ugyancsak buzgólkodtak, hogy heti keresetükből holnapra minél kevesebb maradjon. A férfi megállt egy kicsit, gondolkodott, mialatt farkasszemet nézett a kávéház tetejéről lecsüngő lámpával, a mely körül a füst, a kigőzölgés egész üdvart képezett.

— Bemegyek! Ugy sincs sietősebb dolgom — döntött végre a férfi és bement. Egyik asztalnál helyet foglalt.

— Sört vagy konyakot, vagy mindakettőt — kiáltotta a feléje siető, szutykos kabátu pincérnek.

Aztán körülnézett.

— Hm! Ugy látszik itt még nem voltam. Sebaj, legalább [illegible] jó pap holtig tanul.

Majd sorba vette a vendégeket.

— Na nem épen uri közönség, de az mindegy. Az egyik fajta épen olyan komisz, mint a másik. Hopp, azt a pofát, azt a pofát ott ismerem. Egymagában gunyaszt, mint a tuzok . . . de kicsoda is? Aha, tudom mar, nem ő az, csak hasonlit hozzá. Brr, egyszerre keserü lett a sör a számban.

Most e másik férfi is feltekintett, s meglátta az ujonnan érkezettet. Elkurjantotta magát, aztán a hóna alá szedte a sörös üvegeket és átment hozzá.

— Szervusz firkász! Vagy még mindig haragszol? Kössünk fegyverszünetet.

— Hát mégis te vagy tábornok ur. Jól nézel ki. Nem békülünk — szólt a firkásznak nevezett.

— Dehogy nem, nincs ok, hogy haragudjunk egymásra. Inkább mulassunk egyet.

— Miért nem megy haza?

— Haza? Minek? Jobb itt?

— Hát a . . . a . . . izé . . . a feleséged.

A tábornok ur kicsücsöritette a száját, egy hosszut füttyentett és nagyot lóditott a kezével a levegőben.

— Nem értem, szólt a firkász.

Arra a másik ismételte a füttyentést, nagyot hezott az egyik sörösüvegből és csak azután mondotta.

— Volt . . . nincs . . . a faképnél hagyott megszökött.

És a firkász félretolt néhány sörösüveget, rákönyökölt az asztalra és ugy nézett a tábornokra. Ezt csak harsány hangjáért, katonás járásáért nevezték igy barátai, különben pedig hivatalnok ember volt.

— Érdekel? Hát már nem haragszol? No, előbb béküljünk ki.

Koccintottak és ittak.

— Hát mikor te udvaroltál neki és azt hittem, hogy hozzád megy, tudod, főbe akartam magam lőni. De vártam még és . . .

— Sikerült is engem kiütni a nyeregből.

— Igen. Az enyém lett. Olyan boldog voltam, hogy . . .

— Nem vagyok rá kiváncsi.

— De nem tartott soká. Nemsokára beláttam, hogy nem olyan nő, mint amilyennek én hittem és a milyennek te verseidben leirtad. Szeszélyes, nagyigényü, zsarnoki természetü volt. Mindennapra jutott egy veszekedés, azzal keltünk, azzal feküdtünk. Hamar kiábrándultam a nagy szerelemből. Nem csoda. Pokol volt az otthon, hát nem jártam haza, inkábbb a korcsmába mentem. Egy szép napon az asszony . . . és ismét füttyentett egy hosszut.

— Hová?

— Jó helyre. Egy dusgazdag ember szöktette meg.

Egy kis ideig csend volt.

— Látod, szólalt meg a fikász, miért nem

Kereseti viszonyaink.

Mi magyarok gazdaságilag teljesen beillesztkedtünk az európai formákba. Ugy élünk, ugy közlekedünk. De mi haszna, hogy gazdasági életünk minden vonalon elérte a kor magaslatát, ha ugy tudna élni is a polgár, mint a hogyan királyok sem élhettek valaha, a mikor hiányzik az eszköz a mivel élni kell és a mi bizonyitja számunkra a jóllétet.

A mi egész berendezkedésünk manapság bonyolult. A munkafelosztás minden ember számára megteremtett olyan munkakört, a mely egyetlen hivatásnoz köti le őt és csak mások közvetitése folytán jut ahhoz, hogy minden szükséglete harmonikusan legyen kiegyenlitve. Ilyen államban minden kereseti ág nemcsak az azt üző számára fontos, hanem életkérdés az mindenkire nézve.

A világkereskedelem és a nagyipar, a gőznek ez a két világraszóló hatalma mindnyájunk számára meghozta azt a kényelmet, a melyről őseink álmodni sem mertek. Mi, a késő és elpuhult epigónok, ugy neveltettünk, ugy élünk, hogy az életünk sinylene meg, ha a gőzmasina daeoskodnék velünk.

De a mi áll a gőzgépre nézve, az minden egyes iparágunk üzőire nézve is érvényben van. Élni akar mindenki, az a kinek megszerzi a sok millió ember a jómódot, de élni akar az is, aki dolgozik, küzköd, hogy életet szórjon másoknak. A kor hazugságai, a fennen hirdetett szabadság és a megcsufolt egyenlőség megboszulják magukat. Ez a kivánság „élni akarok“ elemi erővel követelőzik. Szinte a természet hangját érezzük ki e két szóból, amely hatalmasabb és igazabb, mint bármi más.

Ezt megszivlelhetné mindenki, a kiben még nem aludt ki a felebaráti szeretetnek parázsa, aki együttérez embertársaival. Váll vetve munkálkodjunk egymás javáért és ne engedjünk tért az önzésnek szivünkben, mert ki tudja mikor jön el a leszámolás napja, a mikor a gyomor követeli jogait és kitudja, megelégszik-e majd a munkásság a sima diplomácia által kieszközölt eredményekkel és nem követeli-e a teljes egyenlőséget a mai rend felforgatásának fenyegetésével.

Egy ország, mely rövid ideje csak, hogy idegen kényszer alól felszabadult, a mely e felszabadulását századok véres küzdelmei árán szerezte meg, egy ország, a mely szabadságát arra használta, hogy ujból küzdve önerejéből utat törjön magának arra a polcra, a melyet az európai népek fokozatos kulturája sok emberöltő után tudott csak megteremteni az az ország, a mely nemzetiségének bélyegét folyton-folyvást küzdelemmel óvta meg, a mely más népekhez hasonlitva szinte pillanat alatt lett azzá, hogy ma már a nyugoti nemzetek müveltségéhez illeszkedhetik, a mely titáni erővel és az elgondolható legnagyobb szivósággal tudott keresztülgázolni mindenféle nem győzhetőnek képzelt akadályon: az az ország kell, hogy figyelemmel legyen a jó kereseti viszonyokra, mert csak ezeknek segélyével állhatja meg helyét, tarthatja fenn továbbra is kiküzdött pozicióját.

UJDONSÁGOK.

Dal.

Az éjekbe halk dal zendül
S árnyak jönnek seregestül.
Fehér, fakó képü szörnyek.
— Oh te legény szanj meg, ölj meg!

Mind nekem jó s egyre sirja:
Mért volt bölcső, mért nincs kripta?
S a mint halkan körülszállnak,
Odaintnek a halálnak.

Fonnyadt rózsák hullnak reám,
Valamennyi csak egy leány
A kit régen én szerettem,
A kinek én esküdöztem.

Halkan hullnak homlokomra.
Körülem a szél dudolva
Ódivatu szonátákat.
Imbolyognak a nagy árnyak.

Üt az óra. Eljő a csend,
De egy arc még mindig eseng.
S a mint a nap reánk ragyog,
Szegény virág kihült halott.

A mikor még tavasz járta
Most fehéres téli tajra,
Akkor szegény hitegetett,
Könnyen csókolt, mást szeretett.

Most az éjbe ha dal zendül,
Árnyak jönnek seregestül.
Fonnyadt szirmu rózsák hullnak,
Siratják az ifju multat.

Barcsa Ferenc.

— **Szt. Flórián ünnepét** mult vasárnap tartották a helybeli apátsági templomban. Ünnepélyes nagy misével kezdődött, mely kedvezőtlen idő miatt a fogadalmi processió csak a templomban tartatott meg, melyen részt vettek a tüzoltó egyleti tagok is parádéban.

— **Halálozások.** Özv. *Phuhl* Lajosné szül. Szabó Jozefin e hó 6-án reggel Celldömölkön anyjánál, özv. *Vidy* Jánosnénál, hosszas betegeskedés után elhunyt. Temetése mult vasárnap délután ment végbe a közönség nagyszámu részvéte mellett Az elhunytat két fia: Tivadar és Géza, édesanyja és és nővére Vikár Istvánné szül. Szabó Karolin gyászolják. — Magyari *Kossa* Gusztáv gyógyszerész, vasvármegyei törvényhatósági bizottsági tag e hó 9-én délután 3 órakor végelgyengülés következtében Jánosházán elhunyt. A magas kort ért 80 esztendős öreg urat neje szül. *Henc* Izabella és négy gyermeke, valamint több unokája siratja. Csütörtökön délután 4 órakor kisérte utolsó utjára a résztvevő közönség.

— **Esküvő.** *Rosenthal* Zsigmond egyházasrádóci kereskedő holnap, azaz május 15-én d. u 3 órakor tartja egybekelési ünnepélyét *Fischer* Adel urhölggyel Celldömölkön. Sok szerencsét!

— **Megyegyülés.** Vasvármegye törvényhatósága második negyed évi rendes közgyülését holnap, azaz, május 15-én tartja me, Szombathelyen a vármegyeháza tanácstermében. A rendes jelentéseken kivül tárgyalás alá kerül a munkásházak ügye is a bizottságban, amely az irányuló szót mondja ez ügyben is.

— **A törvényszéki elnök nyugalomba vonul.** *Laky* Kristóf cs. és kir. kamarás, kuriai biró, a szombathelyi törvényszéknek hosszu időkön át kitünő elnöke — a mint hirlik — rövidesen elhagyja állását és nyugalomba vonul.

— **Vásárok** Hosszu zárlat után május 4-én tartatott meg városunkban a havi marhavásár, a mely ép azért szokatlanul nagy forgalomnak örvendett. — Országos vásárunk pedig kedden lesz megtartartva, a mely szintén forgalmas szokott lenni.

— **Bucsujárás.** Az enyhe idők beálltával megkezdődtek kézségünkben a bucsujárások. A vallásos hivők százai zarándokolnak egy-egy processióval a helybeli bucsujáró helyre. Ezideig a rábapatonai, pápateszeri és csütörtökön a székesfehervári processiók erkeztek körünkbe. Vallásosságuk hitükbe vetett bizalmuk szerezzen nekik enyhülést fájó sebeikre.

— **Király János dr fürdőzése.** A tulfeszitett, szorgalmas munkában kifaradt járásorvosunk, *Király* János dr. tegnap Balatonfüredre utazott meggyengült munkaképességének helyreállitása céljából. A fürdőn egyelőre hat héten keresztül tartózkodik járásorvosunk, akinek alispánunk ennyi szabadságot engedélyezett. Kivánjuk teljes mértékben jó egészségének ujbóli helyreállását.

— **Főrabbi beiktatás.** A szombathelyi izr. hitközség ujonnan megvalaszttott főrabbiját *Horovitz* József dr.-t, május 28-án iktatják be ünnepelyesen uj állásába.

— **Szappanfőzés halálozással.** Majdnem óriási kárt kárt es sokkalta nagyobb szerencsétlenséget idézett elő a helybeli gőzmalomban még a mult szombaton a vigyázatlanság. A tulajdonos szappant főzetett, de a főzők vigyázatlansága folytán a forrás következtében keletkező hab kifutott az üstből és meggyuladt a közelben levő kátranyos hordó is, miáltal az egész helyiség egyszerre lángban állott s dacára, hogy az ekkor ott tartózkodó három egyén, egy férfi és két nő rögtön igyekezett a helyiségből menekülni, mégis annyira összeégtek, hogy beszállitották őket a kórházba és dacára a gondos ápolásnak, csak kettőt sikerült életben tartani, egyet nagy részvétnyilatkozás mellett hétfőn kisértek utolsó utjára. A foganatositott vizsgálat megállapitotta, hogy a szerencsétlenségért senkit felelősség nem terhel.

— **Véglegesités.** A vallás- és közoktatásügy minisz er *Kemény* Simont, a jánosházai iparos tanonciskola igazgatóját állásában véglegesitette és a tanonciskolának az 1910—911 tanévre 1000 korona államsegélyt folyósitott.

A lembergi katonai kórház főorvosai a következőket jelentették: A **Ferencz József**-keserüviz minden kellemetlen érzés nélkül idézi elő a székelést. A Ferencz József-vizet huzamosabb használat mellett is jól birják a betegek és nem okoz gyengeséget az emésztő-csatornában, mint ez sok más hasonló hatásu szernél tapasztalható. Kapható gyógytárakban és füszerkereskedésekben. A szétküldési-igazgatóság Budapesten

---

bántál jól vele. Annak az asszonynak eltürhetted volna a szegélyeit. Nem becsülted meg.

A tábornok hosszan nézett cimborájára.

— Azt hiszed? Lehet. De hát ő miért nem türt? Miért keseritett még jobban el? Miért nem vigasztalt? Mert nem szeretett. Ne beszélj! Nem szeretett! A feleségem lett, mert hizelgett neki, hogy meg akartam halni miatta, mert azt hitte, hogy gazdagabb vagyok, mert jobb állásom volt, mint neked. Nem szeretett. Punktum! Én se szerettem! Örülök, hogy megszabadultam tőle. Szervusz firkász! Igyál!

Ittak.

— Hát te, mit züllesz itt? Honnan vetődsz ide? Mit csinálsz? Mit dolgozol.

— Semmit. Minek? Kinek? Egyszer akartam nagy iró lenni. Ami láng, ami tüz volt bennem, beleöntöttem a verseimbe. A szivem vérével irtam őket. Eh, nem szeretek rá gondolni. De mert sokszor eszembe jut, sokszor iszom. Akkor felejtek. Szervusz!

És ismét ittak, Aztán nem szólottak semmit. Néztek egymásra merően, égő tekintettel. Majd összönszerüleg átnyulva az asztalon kezet fogtak. Miért? Nem tudták. Aztán megcsuklott a fejük és lehanyatlott.

— Szegény firkász! Mennyit szenvedsz!

— Szegény tábornok, sajnállak.

— Te talán boldoggá tetted volna!

— Tied volt, elvesztetted, kétszeres gyötrelem.

Aztán mindakettő az gondolta a másikról:

— Mennyire szereti még mindig.

Egy idő mulva cihelődtek. Egymást karonfogva mentek ki a kávéházból. Az utcán ismét róla beszéltek. A nevét nem emlitették. Az egyiknek jól esett rola beszélni, a másiknak jól esett hallgatni.

Lassan beértek a városba. Az elekelő világ egy mulatóhelye mellett vezet el utjuk. Bent hangos nevetés, ének, kurjongatás járta. Egy ismerős kacaj csendült ki a zajos férfinótázás közül.

Dermedten állottak meg, azután egy kis nyiláson benéztek. Nem csalódtak.

A dőzsölő férfiak között ő mulatott. Az egyetlen nő volt. Ölelkeztek, csókolództak.

A két férfi undorodotan fordult el.

— Menjünk!

Aztán mindenről beszéltek, csak róla nem. Soha többet, pedig minden nap találkoztak, mert igaz jó barátok lettek.

— **Tolvaj csavargó pékségéd.** *Völker* Károly kőszegi illetőségü pékseged munka nélkül Nagysimonyi községben csavargott május 5 én. Bolyongasa közben szemet szurt a segednek *Hajnal* Lajos nagysimonyi-i házának nyitott ablaka, a melyben a párkányra felakasztva volt egy zsebóra lan ostul. A 20 korona értékü lopást észrevették és elfogták az illetőt, a kit feljelentettek a celli járásbiróságn ál.

— **Az erőszakos vendég.** *Csiszár* P. Ignác szentmiklosfai korcsmároshoz e hó 4-én a záróra után fél 11 órakor beállitott *Hajdu* Dezső ugyanottani lakos és bort kért. A korcsmáros azonban respektálva a törvenyt, megtagadta az ital kiszolgáltatását. Erre Hajdu végtelen dühbe jött, nekirontott a korcsmárosnak, letépte róla ingét és nyakravalóját, ezaltal mintegy 6 korona értékü kárt okozva neki. Vagyonrongálás miatt feljelentettek a járásbiróságnál.

— **Testi sértés baltával.** *Hajdu* Mihály pápóci lakos panaszt tett a csendőrségen, hogy a mult héten vasárnap délután 2 órakor *Horváth* Bálint ugyanottani lakos egy baltával háromszor hátbaütötte s az ütésekből kifolyólag az orvosi latlelet tanusaga szerint 8 nap alatt gyógyuló testi sertest szenvedett. A beismerésben levő gyanusitottat feljelentették.

— A **Magyar Nemzeti Muzeum Igazgatósága** ezuton is felkeri a nagyközönséget, hogy a videken orszagszerte divó pünkösdi népszokásokhoz füződő tárgyaknak a muzeum részére való megszerzésében legyen segitségére. Népéletünk rohamosan halad az elszinteienedés felé, minden nap egy-egy régi szép szokást vált fel az uj, egy-egy regi nepéleti tárgyuk kerül a lomok közé vagy a tüzbe. Hazánk önmüveltségének megismertetéséhez járul mindenki egy-egy olykor nagyon is fontos adattal aki ezen tárgyakat megmenti s a legilletékesebb helyre a M. N. Muzeum Neprajzi Ozstályának beküldi. Ilyen tárgyak például karácsonkor a betlehemes templomok, bábok, álarcok, süvegek, ruhák, láncos botok, hangszerek, kalácsok, a regöles szerszámai és kosztümjei, aprószentek napjan használt korbácsok, kereplők ujévi szokasokhoz füződő tárgyak, háromkiraly napján használt álarcok süvegek ruhák, kardok stb. Vizkereszt, gyertyaszentelő napi targyak. Balázsjáráskor hasznalt páros szentelt gyergyák, farsangi alarcok, ruhak dusójárás, és szerszamai. Husvéti kereplők, himes tojások. Eljegyzési és lakodami tárgyak; u. m. jegykendők jegyajándékok, vőfélybotok, bokréták lakodalmi zászlok vőlegénybotok, vőlegényi és menyaszonyi ködmönök, menyasszonyi koszoruk párták Minbenfele népszokást ábrazoló fénykep, stb. stb. Kérjük tehat a müvelt közönséget kik kerésünket kellőképen méltanyolni tudják, hogy az itt felsorolt tárgyakat, esetleg a fel nem soroltakat is, Muzeumuk részére ajandekul esetez csekély dijért szerezze be s a M. Nemzeti Muzeum Neprajzi Osztálya (Budapest, Varosliget. Ipacsarnok) részére portomentesen küldje be. Gyüjtésünket kiterjesztjük hazánk egész területere s az összes nemzetiségekre is A Neprajzi Osztaly készséggel megküldi az érdeklődőknek Magyarország néprajzi felkutatására szerkesztett kerdőivét, ha az illető levelező lapon hozzafordul

— **A madárvédelem érdekében** Az állatvédelem terén hazánkban az utóbbi években észrevehetőleg javul a helyzet. Különösen örvendetes ezen körülmény a hasznos madarak vedelme szempontjából, mivel ezzel a kártékony rovarok pusztulasa karöltve jar. Megállapitható itt az iskola üdvös befolyása, azonban az iskolát kerülő, vagy az iskoláztatástól megfosztott suhancok még mindig kegyetlen pusztitást visznek végbez a madárvilagban s ez altal a mezőgazdasagon kivül a gyümölcsészetnek is nagy kárt okoznak. Ennek megszüntetése céljából a földmivelésügyi miniszter törvényhatoságokhoz rendeletet intézett hogy a törvenyhatosag területén a községben a mező- s hegyőröknek szigoru kötelességéve tétessék a madarak pusztitásanak feljelentése s azok kik a hasznos madarakat pusztitják, azok fészkeit, tojásait, fiait elszedik, vagy forgalomba hozzák, az 1904. XII. t.-cz. rendelkezéseihez képest szigornan büntettessenek.

BORSZÉKI

GYÓGY- és ÜDITŐ VIZ. A SZÉNSAVAS ÁSVÁNYVIZEK KIRÁLYA!

Aszgalkór és vérszegénység ellen páratlan gyógyszer. Mint üditő és hüsito ital a legelso minden vizek között.

Főraktár:

Celldömölkön: Gayer cég utóda Hrk Pálnál.

Eladó vendéglő.

Vasmegyében jó forgalmu községben, a celldömölki járásban, ujonnan épült beszálló

vendéglő

olcsó áron eladó. Esetleg bérbeadó. Évi bér 720 K. Átvételhez 2000 K szükséges. Venni szándkozóknak a cimet megmondja

a „Kemenesvidék"

kiadóhivatala.

Cséplésbez, gózekeszántasboz

legalkalmasabb és leggazdaságosabb a

tatai brikett

szállitja a

Magyar Általános Kőszénbánya

Központi iroda:

Budapest, V., Erzsébet-tér 19. szám.

Köszönetnyilvánitás.

Mindazok, kik boldogult leányom, illetve özv. *Phuhl Lajosné* szül. *Szabó Jozefin* elhalálozásával vasárnap délutáni temetésen megjelentek, vagy bármiképen kifejezett jólesö részvétükkel a minket ért sulyos csapást enyhiteni igyekeztek, fogadják érte fájdalomtól megtört szivünk hálás köszönetét.

Celldömölk, 1911 majus 10.

özv. Vidy Jánosné és unokái.

Védjegy: „Horgony"

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

pótléka

egy régiónak bizonyult háziszer, mely mar sok év óta legjobb bedörzsölesnek bizonyult köszvenynél, csuznál és meghüléseknél.

Figyelmeztetes. Silány hamisitvanyok miatt bevásárláskor óvatosak legyünk és csak olyan eredeti üveget fogadjunk el, mely a „Horgony" védjegygyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K —.80, K 1.40 és K 2.— és úgyszolván minden gyógyszertarban kapható. — Főraktár: Torok József gyógyszerésznél, Budapest.

Dr. Richter gyógyszertara az „Arany oroszlánhoz".

Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.

A celldömölki „Titánia" gózmosó. vegytisztitó és kelmefestö vállalat.

Megbizóim kényelmét szemelőtt tartva a mai naptólfogva, a vidékre e célra alkalmazottal, a tisztitandó ruhát — tekintet nélkül annak mennyiségere — a háztól elvittem és visszaszállitottam. Ha Ebbeli kivánságát alant jegyzettel szóval v. aláirásban közli. **Tisztitásra elfogadok**: az egyszerü gőzmosástól a legkomplikáltabb guovréruzásig, jelessen: alsó fehétnemüeket, *ingeket, gallérokat, kézelőket, női kelengyét stb. Uri és női felső ruhákat, mellényt, blouse és aljakat, egyszer ü és disses selyem ruhakat, női feloltöt, (jacket) belépőt, (entreé) nyakkendőket*, selyem, crepoiv és beálini kendőket, bőr kabát és nadrágokat, szövet és csipke függönyöket, butor szövetet, szőrme gallérl és karmatyut, agy és asztal takarókat stb. *Vegyi tisztitásra és festésre* egész v. fejtett álapotban „*minta után*" szinre is.

Midőn a p. t. közönség sz. pártfogásukat kérem biztosittom, hogy főtörekvesem az lesz, hogy elsórendü munka, gyors és pontos kiszolgálás által a belém helyzet bizalmat és jó indulatot megis érdemeljem.

Vidéki megbizást gyorsan és pontosan intézem el.

Ugyan nálam kaphatók illetve megrendelhetők: mosó, mángorló, háztartási, mezőgazdasági és varró gépek, kerékpárok, alkatrészek stb. A legkedvezőbb törlesztési feltételek mellett

k tisztelettel

Grünfeld Fülöp.

Elegendő posta cim „Titánia" Celldömölk.

KOVALD PÉTER ÉS FIA

cs. és kir. szab. kelme- és szőrmefestő, vegytisztitó és gőzmosó-gyár

BUDAPEST, VIII., Szövetség-utca 20 szám.

Megbizói kényelmét szem előtt tartva elhatározta, hogy minden tekintélyes vidéki varosban képviseletet létesit és ezáltal módot nyujt a n. é. közönségnek arra, hogy cégét — a csomagolás és postaköltség mellőzésével — közvetlenül felkereshesse

NÉMET MÁRKUS Celldömölkön

vette át a képviseletét és gyár rendes áraiban vállalja az uri-, női- és gyermeköltönyök és butorszövetek, függönyök, kézimunkák, szőnyegek, csipke és végáruk, szőrmék stbiek **vegytisztitását és festését**

Ugyszintén agyiellak tisztitását és fehérnemük mosását is.

A nagyérdemü közönséget biztositva kifogástalan munkájáról és mindenkor méltányos árairól, szives jóindulatába és figyelmebe ajánlja a képviseletet és számos megbizatást kér a

Kovald Péter és fia cég.

JÓL JÁR,
ki velem kezd!
Finom, fess, elegáns
és olcsó cipot kap
GOTTLIEB IZIDOR
„Turul" cipőraktárában
CZELLDÖMÖLK
Ság-utca.

A jelenkor legjobb tetőfedő anyaga az

ASBEST-PALA.

Elpusztithatatlan, soha javitást nem igényel. Tüzmentes, fagymentes, vizhatlan és viharálló.

Alatta a padlas télen nem hideg, nyaron viszont nem meleg

KÖNNYÜ, mert a befedett terület négyzetméterenkint 10 kg., holott a holott a hornyolt cserépből négyzetmétere 40 kg., közönséges cserépből 65 kg., igy palafedésre a legkönnyebb tető és a leggyöngébb fal is alkalmas.

Legmesszebbmenő jótallás!

Felvilágositást, árjegyzéket és mintát kivánatra ingyen küldünk.

Magyar Asbest Palagyár
R.-T. :: Jánosháza.
Iroda: Zollner Bélánál Jánosháza

„A köztudatba ment át",

Kállai Lajos

motor-gyára

Budapest, VI., Gyar-u 28 szállitja teljes jótállás mellett
:-: a leghirnevesebb motorcséplőkészleteket. :-:
Saját érdekében kérjen minden szada ekes-fűrlapot, melyet ingyen, bérmentve küld a gyar!

Fontos figyemeztetés! Kállai Lajos [illegible] nem tévesztendő össze más Kállai nevü céggel

Szalóky Zsigmond
szobrász és kőfaragó
[illegible] sáp-tér [illegible] 10.

Sirkőraktáromban a legkényesebb igényeket is kielégitő sirköveket, kereszteket, lépcsőket és a kataszteri felméréshez szükséges előirás szerintii határjelző köveket raktáron tartok.

Szobrász ipari képzettségem folytán abban a helyzetben vagyok, hogy e szakmába vágó munkákat is jutányosan végezhetek.

Szives pártfogását és raktára megtekintését kéri

Szalóky Zsigmond
szobrász és kőfaragó.

Kemenesaljai közgazdasági Hitelbank r. t.
áruosztálya Celldömölk

Fióktelepek: Muraszombaton, Csornán és Alsólendván.

Mindennemü gazdasági gépek és szükségleti cikkek raktára.

Ajánlja a legjobb és legujabb szerkezetü vetőgépeket, talajmivelő eszközöket, cséplő szerelményeket ugy motor, mint gőz és járgány hajtásra. Állandó nagy raktár mütrágya, mütakarmány, zsák, ponyva, olaj, kenőcs, kötélnemüek és mindenféle gazdasági cikkekből.

Iroda a Hitelbank helyiségében

Gümőkór,
köhögés,
szamárköhögés,
influenza
esetében az orvosok ezek

SIROLIN
„Roche"-t
rendelnek.

Kik vannak a Sirolin „Roche"-ra utalva?

1. A kik hosszu időn keresztül köhögés bántalmaiban szenvednek.
2. Mindazok, kik édült gégehurutban szenvednek.
3. Asztmában szenvedők lényeges könnyebbülést érezvén már rövid használat után.
4. Sirofulás, nátyúgutacsinat[illegible] és ezekben rejlő gyermekeknek fontos szere a Sirolin „Roche".

A táplálkozást nagyban előmozdit.

Csakis eredeti csomagolásu Sirolin „Roche"-t kérjen, minden utánzatot vagy pótkészitményt kérfink a leghatározottabban visszautasitani.

Sirolin irodalmat D.17. kivánatra ingyen és bérmentve küld

F. Hoffmann-La Roche & Co.
Basel (Schweiz) Grenzach Baden

Nyomatott a kiadótulajdonos „Vörösmarty-Könyvnyomda és Kiadóvállalat gyorssajtóján, 1911. Decemberben.